

v krčmo. Vino je bilo takrat jako v ceno, bokal po 16 krajcarjev. Pil je tri dni neprenehoma in zalokal ves petak, in tudi tisti groš, ki ga je bil za sliko sam namenil. Marsikdo se je čudil, da ni sv. Feliksa v potovski cerkvi. V velikem altariji je sv. Trojica, v stranskih v jednom sv. Benedikt, v drugem pa sv. Urh. To dokazuje, da je stala cerkev še predno se je Feliks posvetil. Da se je zidala pozneje, stala bi mu podoba gotovo v kakem altariji, najbrž v velikem. Ker zanj zdaj v cerkvi ni prostora, morala bi mu se po moji misli postaviti kapela kolikor moči blizu Šaleharjevega doma. Potovska podružnica spada pod šmihelski zvon. Ko bi začel nabirati za kapelo šmihelski gospod župnik, preverjen sem, da bi vsaka hiša rada kaj darovala. In če bi povabili še druge Slovence, posebno pa tudi brate Hrvate, ne bi bilo dvojiti o vspehu. Prišlo bi denarja, da bi sezidali lahko ne le majhno kapelico, ampak morebiti celo lično cerkvico. Govori se, kako je grdo, če ne spoštuje narod svojih slavnih mož, ki so si pridobili zanj zasluge. To je res, ali meni se zdi še veliko grje, ako so rojaki za vero tako mlačni in zanikarni, da ne časte niti svojih svetnikov. — (Dalje prihodnjič.)

K molitvi kličejo zvonovi.

K molitvi kličejo zvonovi —

O pójte, pójte mi na glas!

Deklè presréčno v nadi novi

Poslušam vas, pozdravljam vas!

Lepó, lepó ljudém zvonite

In glasno v božji hram vabite!

V zvonenje vaše hvala môja

Do neba naj na glas doní;

Pač moli danes src brez brója

A môje le najbolj kipí,

In môje le se brez nehánja

Bogú dobrótnemu uklánja.

Pred cerkvíjo — oj pógled mili! —

Zagledala sem njega spet,

In v srčnega veselja sili

Na ves sem pozabila svet.

On stal je tam po zli bolézni

On, mož lepé, zvesté ljubézni!

Smehljáje je pogledal náme

In z jasnim srcem jaz sem nanj, —

Oh, kolika tolažba záme,

In koliko veselje zanj!

Pač bled je bil mladenič ljubi,

Pa že krepák, otet pogubi.

In v cerkev bom sedaj stopila

In pala bom v samóten kot

In góрко in lepó molila

Do tébe, večni moj Gospod!

Zvonóvi le na glas zvonite

In v božji hram lepó vabite!

V zvonenje vaše hvala môja

Do néba naj na glas doní;

Pač moli danes src brez brója

A môje le najbolj kipí,

In môje le se brez nehánja

Bogú dobrótnemu uklánja!

-b-

